

BRAM

Iedere ochtend vaste prik
Bram doet weer zijn wandeling
je hoort hem al van verre komen
zijn hond leidt hem met ferme blik
en afgestemde pas
gedwee de polderwegen in

De mist, de regen , harde wind
slaan Bram niet zomaar uit het veld
ze horen bij zijn polder
geen weer dat hem het beeld verblind
het deinend riet, de geur van mest
de rust en ruimte telt

De stilte maakt zijn wereld groot
Hij snuift de droge zwelen hooi
en hoort een koppel ganzen
een eend vliegt kwakend uit de sloot
hij voelt het zonlicht op zijn kruin
Bram vindt de polder mooi

Hij tikt de lange Vaartsteeg weg
De hond kan nu zichzelf zijn
en rent door paardenstikken
en Bram verbeeldt zich gaandeweg
in alle rust zijn eigen Vaart
de kabbelende waterlijn

Geen I-pod en geen telefoon
Geen vage ruis dat hem verstoort
Hij moet zich concentreren
zo blijft de polder wonderschoon
ik zou graag willen voelen hoe
die polder van Bram gloort

Gerard Wortel (dorpsdichter)
www.gerardwortl.nl